

Anonimizēta versija

Tulkojums

C-249/19 - 1

Lieta C-249/19

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2019. gada 25. marts

Iesniedzējtiesa:

Tribunalul București (Rumānija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 11. februāris

Prasītāja pirmajā instancē un apelācijas sūdzības iesniedzēja:

JE

Atbildētājs pirmajā instancē un apelācijas instancē:

KF

[..]

TRIBUNALUL BUCUREȘTI – SECȚIA A IV-A CIVILĂ [Bukarestes
apgabaltiesas Ceturtā civillietu palāta]

[..]

2019. gada 11. februāra atklātā tiesas sēdē

[..]

Ir reģistrēta lieta par apelācijas sūdzību, ko iesniedza apelācijas sūdzības iesniedzēja – prasītāja pirmajā instancē – JE [..] pret atbildētāju apelācijas instancē un pirmajā instancē KF, lietas priekšmets ir laulības šķiršana ar nepilngadīgajiem (bērniem).

[..]

TIESA,

izskatot šo lietu, konstatē:

I. Pamatlietas priekšmets. Faktiskie apstākļi

- 1 Ar prasības pieteikumu, kas ir reģistrēts *Judecătoria Iași* (Jašu pirmās instances tiesā, Rumānija) [...] 2016. gada 13. oktobrī, prasītāja pirmajā instancē JE [oriģ. 1. lpp.] iesniedza laulības šķiršanas pieteikumu pret atbildētāju KF, lūdzot izbeigt pušu laulību un atjaunot prasītājas pirmslaulības uzvārdu, kopīgi īstenot vecāku aizgādību pār nepilngadīgo meitu [...], noteikt nepilngadīgās meitas dzīvesvietu pie mātes Itālijā, atbildētāja pienākumu maksāt uzturlīdzekļus un segt tiesāšanās izdevumus.
- 2 Prasības pieteikuma motīvu daļā prasītāja precizē, ka puses reģistrēja laulību Rumānijā, Jašu pilsētā [*Iași*] 2001. gada 2. septembrī, un šajā laulībā 2005. gada 23. jūnijā Veronā, Itālijā, tiem piedzima pašlaik nepilngadīgā meita [...].
- 3 Ar 2017. gada 31. maija spriedumu civillietā [...] *Judecătoria Iași* nodeva strīda izšķiršanas jurisdikciju *Judecătoria Sectorului 5 București* (Bukarestes 5. apgabala pirmās instances tiesai, Rumānija), kurā šī lieta tika reģistrēta 2017. gada 9. augustā.
- 4 2017. gada 21. novembra tiesas sēdē minētā tiesa atzina, ka Rumānijas tiesām nav vispārējas jurisdikcijas lemt par jautājumiem, kuri attiecas uz vecāku atbildību un pienākumu uzturēt nepilngadīgu meitu [...].
- 5 Ar 2018. gada 20. februāra spriedumu civillietā [...] *Judecătoria Sectorului 5 București* noraidīja prasības pieteikumu kā nepamatotu turpmāk minēto iemeslu dēļ.
- 6 Tā kā ir konstatēts, ka pušu pastāvīgā dzīvesvieta laulības šķiršanas pieteikuma iesniegšanas dienā bija Itālijā (ņemot vērā, ka puses dzīvoja Itālijā jau ilgi pirms [...] prasības pieteikuma iesniegšanas minētajā tiesā), tiesa konstatēja, ka ir tieši piemērojamas [Padomes] Regula (EK) Nr. 2201/2003 [(2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu] un [Padomes] Regula [(ES)] Nr. 1259/2010 [(2010. gada 20. decembris), ar kuru īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai], kas liedz piemērot Rumānijas procesuālās tiesību normas par vispārējo jurisdikciju un Rumānijas Civilkodeksa [*Codul Civil*] normas par laulības šķiršanai piemērojamo tiesību aktu noteikšanu.
- 7 Vispirms nosakot Rumānijas tiesu vispārējo jurisdikciju attiecībā uz laulības šķiršanu [(Regulas (EK) Nr. 2201/2003 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts)], kā arī *Judecătoria Sectorului 5 București* teritoriālo jurisdikciju, šī tiesa atzina, ka strīdam piemērojami tiesību akti saskaņā ar Regulas [(ES)] Nr. 1259/2010

8. panta a) punktu ir Itālijas tiesību akti, jo pušu pastāvīgā dzīvesvieta ir Itālijā. Šajā nozīmē minētā tiesa ņēma vērā, ka Regulas Nr. 1259/2010 8. panta a) punktā paredzētie kritēriji ir veidoti pēc hierarhijas, tādējādi, ja iestājas pirmā kritērija nosacījumi, pārējie tiek izslēgti, vienlaikus norādot, ka Regulas Nr. 1259/2010 preambulas 10. apsvērumā ir paredzēts, ka tiesību akti, ko nosaka ar šīs regulas kolīziju normām, būtu jāpiemēro kā pamats laulības šķiršanai.

- 8 Minētā tiesa uzskata, ka laulības izbeigšana tādu iemeslu dēļ, kas nav paredzēti Itālijas likuma Nr. 898/1970 (1970. gada 1. decembra likums Nr. 898 “Laulības izbeigšanas gadījumu regulējums” [*Legge 1° dicembre 1970, n. 898 “Disciplina dei casi di scioglimento del matrimonio”*]) 3. pantā, var tikt prasīta vienīgi gadījumā, ja ir notikusi laulāto atšķiršana, kura ir jākonstatē vai jānosaka tiesu iestādei **[oriģ. 2. lpp.]**, un ja no laulāto atšķiršanas dienas līdz laulības šķiršanas pieteikuma iesniegšanai tiesā ir pagājuši vismaz trīs gadi.
- 9 Analizējot prasītājas pieteikumu, kas tika precizēts, minētā tiesa ņēma vērā, ka prasītājas izvirzītie laulības šķiršanas pamati nav paredzēti likuma Nr. 898/1970 par laulības izbeigšanas gadījumu regulējumu 3. pantā, kā arī nav pierādīts, ka pastāv jebkāds tiesu iestādes nolēmums, pamatojoties uz kuru laulātie ir likumiski atšķirti. Minētā tiesa nepieņēma argumentu, ka Itālijas tiesību aktos esot atsauce uz faktiskas šķirtības esamību, ņemot vērā apstākli, ka 1970. gada 1. decembra likuma Nr. 898/1970 3. panta 1. daļas 2. punkta b) apakšpunkta tekstā ir tieši minēta laulāto atšķiršana, ko ir konstatējusi vai noteikusi tiesu iestāde, kas nozīmē tiesas procesa norisi.
- 10 Tā kā Rumānijas tiesību aktos nav paredzēta laulāto atšķiršanas tiesvedība, šai tiesvedībai esot jānotiek Itālijas tiesās, tādējādi jebkāds pieteikums šādā nozīmē Rumānijas tiesās esot nepieņemams.
- 11 Prasītāja iesniedza apelācijas sūdzību par minēto spriedumu un par minētajiem nolēmumiem par pagaidu noregulējumu, lūdzot pieņemt pieteikumu tādu, kā tas ir formulēts. Apelācijas pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka, pēc tās uzskatiem, Regulas Nr. 1259/2010 8. pantā noteiktie kritēriji esot alternatīvi. Turklāt tā apgalvo, ka ir precizējusi savu pieteikumu, lūdzot vispirms laulāto atšķiršanu saskaņā ar Itālijas materiāltiesiskajām tiesību normām, ar no tās izrietošo kopdzīves izbeigšanu, un, pakārtoti, laulības šķiršanu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja turklāt norāda, ka pirmās instances tiesai bija jāpiemēro Rumānijas Civilkodeksa 2600. panta 2. punkta normas, saskaņā ar kurām, ja tādējādi noteiktajos ārvalstu tiesību aktos nav paredzēta laulības šķiršana, vai arī laulības šķiršana ir paredzēta ar ārkārtīgi ierobežojošiem nosacījumiem, ir jāpiemēro Rumānijas tiesības, ja laulības šķiršanas pieteikuma iesniegšanas dienā viens no laulātajiem ir Rumānijas pilsonis vai ja tā pastāvīgā dzīvesvieta ir Rumānijā. Tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzēja argumentē, ka, tā kā Itālijas tiesību aktos paredzētie laulības šķiršanas nosacījumi esot ierobežojoši, ir jāpiemēro Rumānijas materiāltiesiskās tiesību normas; tomēr pirmās instances tiesa nav pieņēmusi lēmumu attiecībā uz šo lūgumu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja arī norāda, ka, ciktāl tiek uzskatīts, ka ir piemērojamas Itālijas

materiāltiesiskās tiesību normas, tā uzskata, ka nav likumīgs pirmās instances tiesas nolēmums, kurā ir atzīts, ka laulāto atšķiršanas pieteikums ir nepieņemams, jo tiesa atzina, ka aplūkojamajā gadījumā ir piemērojamas Itālijas materiāltiesiskās tiesību normas, kurās ir paredzēts laulāto atšķiršanas jēdziens Itālijas Civilkodeksa [*Codice Civile*] 150. un 151. panta izpratnē un Itālijas Civilkodeksa 191. panta 2. punkta, ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2015. gada 6. maija likumu Nr. 55 Noteikumi par laulības izbeigšanu vai laulības civiltiesisko seku izbeigšanu, kā arī par laulāto kopdzīvi [*legge 6 maggio 2015, n. 55, Disposizioni in materia di scioglimento o di cessazione degli effetti civili del matrimonio nonché di comunione tra i coniugi*], izpratnē.

- 12 Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja precizē apstākli, ka, pēc tās uzskatiem, ņemot vērā Itālijas tiesību aktu normas, strīdā būtu jāpiemēro Regulas Nr. 1259/2010 10. panta pirmais teikums, norādot, ka ar Rumānijas Civilkodeksa 2600. panta 2. punktu Rumānijas tiesību aktos faktiski ir transponētas Regulas Nr. 1259/2010 10. panta normas **[oriģ. 3. lpp.]**. Tāpat apelācijas sūdzības iesniedzēja atsauca uz Regulas Nr. 1259/2010 12. panta normām, tādā nozīmē, ka Itālijas tiesību aktu piemērošana esot acīmredzami nesaderīga ar sabiedrisko kārtību valstī, kurā atrodas tiesa, kas nozīmējot, ka nav jāpiemēro parastās jurisdikcijas ārvalstu tiesību akti, bet ir jāpiemēro Rumānijas tiesību akti laulības šķiršanas jomā.

II. Atbilstošās valsts tiesību normas. Atbilstošā valsts judikatūra

- 13 Saskaņā ar Rumānijas Civilkodeksa 2557. panta [ar nosaukumu] “Starptautisko privāttiesību normas”[, kas ir iekļauts VII grāmatas I sadaļā,] 3. punktu, “*šīs grāmatas noteikumi ir piemērojami tad, ja starptautiskajās konvencijās, kurās Rumānija ir līgumslēdzēja puse, Eiropas Savienības tiesībās vai speciālo likumu normās nav paredzēts citādi*”.
- 14 Attiecībā uz atbilstošu valsts judikatūru, Rumānijas tiesās ir pastāvīga prakse tieši piemērot Regulu Nr. 1259/2010, kā arī Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, interpretējot Regulu [(ES)] Nr. 1259/2010 līdzīgos faktiskajos apstākļos. Tāpat Rumānijas tiesas, kurās tiek iesniegts laulāto atšķiršanas pieteikums, atzīst šo pieteikumu par nepieņemamu, jo Rumānijas tiesību aktos nav paredzēta minētā tiesvedība, un gadījumā, ja tajās tiek iesniegts tieši laulības šķiršanas pieteikums bez iepriekšēja Itālijas tiesu nolēmuma par laulāto atšķiršanu, Rumānijas tiesas atzīst šo pieteikumu par pāragrau. Rumānijas tiesas nav vērsušās Tiesā saistībā ar jautājumu, kas ir šī lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets, un tāpat šobrīd Tiesas vispārējā reģistrā nav reģistrēts neviens lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu par Regulas Nr. 1259/2010 10. panta interpretāciju līdzīgos faktiskajos apstākļos.
- 15 Saskaņā ar Rumānijas Civilkodeksa 2600. panta 2. un 3. punktu: “2) Ja tādējādi noteiktajos ārvalstu tiesību aktos nav pieļauta laulības šķiršana, vai arī ja laulības šķiršana ir paredzēta ar ārkārtīgi ierobežojošiem nosacījumiem, ir jāpiemēro

Rumānijas tiesību akti, ja laulības šķiršanas pieteikuma iesniegšanas dienā viens no laulātajiem ir Rumānijas pilsonis vai tā pastāvīgā dzīvesvieta ir Rumānijā. 3) 2. punkta normas ir jāpiemēro arī tad, ja laulības šķiršanu reglamentē laulāto izvēlētie tiesību akti”.

16 [..]

III. Eiropas Savienības tiesību normas, kas tiek uzskatītas par atbilstošām

- 17 Saskaņā ar Regulas Nr. 1259/2010 8. pantu ar nosaukumu “Piemērojamie tiesību akti, ja puses nav izdarījušas izvēli”, “*Ja nav izdarīta izvēle saskaņā ar 5. pantu, tad laulības šķiršana un laulāto atšķiršana notiek saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem: a) kurā atrodas laulāto pastāvīgā dzīvesvieta laikā, kad ceļ prasību tiesā; vai, ja tas nav piemērojams, tad b) kurā atrodas laulāto pēdējā pastāvīgā [oriģ. 4. lpp.] dzīvesvieta – ar noteikumu, ka šis laikposms nav beidzies vairāk kā vienu gadu pirms prasības celšanas tiesā, ja viens no viņiem šajā valstī joprojām dzīvo laikā, kad ceļ prasību tiesā; vai, ja tas nav piemērojams, tad c) kuras valstspiederīgie ir abi laulātie laikā, kad ceļ prasību tiesā; vai, ja tas nav piemērojams, tad d) kurā ir celta prasība tiesā*”.
- 18 Saskaņā ar Regulas Nr. 1259/2010 10. pantu “Ja saskaņā ar 5. vai 8. pantu piemērojamie tiesību akti neparedz laulības šķiršanu vai, pamatojoties uz dzimumu, nepiešķir vienam laulātajam vienlīdzīgu pieeju laulības šķiršanai vai laulāto atšķiršanai, piemēro tās valsts tiesību aktus, kurā atrodas tiesa”.
- 19 Regulas Nr. 1259/2010 24.–26. apsvērumā ir paredzēts: “(24) Konkrētās situācijās, piemēram, gadījumos, kad piemērojamie tiesību akti neparedz laulības šķiršanu vai nepiešķir vienam laulātajam vienlīdzīgu pieeju laulības šķiršanai vai laulāto atšķiršanai, pamatojoties uz dzimumu, tomēr būtu jāpiemēro tās tiesas valsts tiesību akti, kurā celta prasība. Tomēr tam nevajadzētu skart sabiedriskās kārtības klauzulu. (25) Sabiedrības interesēs būtu jādod iesaistīto dalībvalstu tiesām iespēja izņēmuma apstākļos atteikties piemērot konkrētajam gadījumam kādu ārvalstu tiesību aktu noteikumu, ja tas būtu acīmredzami pretrunā tiesas atrašanās valsts sabiedriskajai kārtībai. Tomēr nebūtu jādod iespēja tiesām piemērot sabiedriskās kārtības nosacīto izņēmumu, lai noraidītu citas valsts tiesību akta noteikumu, ja tāda rīcība būtu pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartai, un jo īpaši tās 21. pantam, kurā aizliegta jebkāda veida diskriminācija. (26) Ja šajā regulā ir atsauce uz to, ka tās iesaistītās dalībvalsts tiesību aktos, kuras tiesā celta prasība, nav paredzēta laulības šķiršana, tad tas būtu jāinterpretē tā, ka šīs dalībvalsts tiesību aktos nav laulības šķiršanas institūta. Šādā gadījumā tiesai nebūtu jāuzliek par pienākumu pasludināt laulības šķiršanu vai laulāto atšķiršanu saskaņā ar šo regulu. Ja šajā regulā ir atsauce uz to, ka saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras tiesā celta prasība, attiecīgā laulība netiek uzskatīta par spēkā esošu, lai to varētu izskatīt laulības šķiršanas tiesvedībā, tas būtu jāinterpretē tā, ka *inter alia* saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem šāda laulība nepastāv. Šādā

gadījumā tiesai nebūtu jāuzliek par pienākumu pasludināt laulības šķiršanu vai laulāto atšķiršanu saskaņā ar šo regulu” [oriģ. 5. lpp.].

IV. Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

IV. 1. Pamatlietas pušu viedoklis par tiesību jautājumu, ko interpretēs Tiesa

- 20 Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka nav nepieciešamības vērsties Tiesā, to pamatojot ar apstākli, ka starp Regulu Nr. 1259/2010 un Rumānijas Civilkodeksa normām pastāv acīmredzama saskaņa, tādējādi tiesai būtu jāņem vērā Rumānijas Civilkodeksa 2600. panta 2. un 3. punkta normas, saskaņā ar kurām, ja piemērojamos ārvalstu tiesību aktos nav paredzēta laulības šķiršana, vai arī ja laulības šķiršana ir paredzēta ar ārkārtīgi ierobežojošiem nosacījumiem, ir jāpiemēro Rumānijas tiesību akti, ja laulības šķiršanas pieteikuma iesniegšanas brīdī viens no laulātajiem ir Rumānijas pilsonis vai ja tā pastāvīgā dzīvesvieta ir Rumānijā. Tāpat apelācijas sūdzības iesniedzēja uzsver, ka saskaņā ar šīs regulas 12. pantu ir iespējams nepiemērot dažas ārvalstu tiesību aktu normas, ja tās ir pretrunā sabiedriskajai kārtībai.

IV. 2. Tiesai nodotais jautājums

- 21 ES tiesību problēmas identificēšana. Eiropas Savienības tiesību problēma aplūkojamajā gadījumā ir Regulas Nr. 1259/2010 [..] 10. panta normu interpretācija, tādā nozīmē, ka ir jāprecizē, vai frāze “saskaņā ar 5. vai 8. pantu piemērojamie tiesību akti neparedz laulības šķiršanu” ir interpretējama šauri, gramatiski, proti, vienīgi attiecībā uz situāciju, ja piemērojamie ārvalstu tiesību akti neparedz nekādu laulības šķiršanas formu, vai arī tā ir interpretējama plaši, tādā nozīmē, ka tā iekļauj arī situāciju, kurā piemērojamie ārvalstu tiesību akti pieļauj laulības šķiršanu, bet ar ārkārtīgi ierobežojošiem nosacījumiem, kuri paredz obligātu laulāto atšķiršanas tiesvedību pirms laulības šķiršanas, tiesvedību kurai tiesas valsts tiesību aktos nav līdzvērtīgu procesuālo tiesību normu.
- 22 Nepieciešamība pieņemt lēmumu strīdā (identificētās ES tiesību problēmas svarīgums). Atkarībā no frāzes “saskaņā ar 5. vai 8. pantu piemērojamie tiesību akti neparedz laulības šķiršanu” interpretācijas iesniedzējtiesa noteiks strīdam piemērojamās materiāltiesiskās normas, proti, Itālijas tiesību aktus, vai tiesas valsts jeb Rumānijas tiesību aktus.
- 23 [..] [oriģ. 6. lpp.]
- 24 [omissis: vēlreiz citēti 24. un 26. apsvērums]
- 25 Atkarībā no 10. panta frāzes “neparedz laulības šķiršanu” interpretācijas veida var būt divi dažādi risinājumi:

- 26 Tātad, saskaņā ar šauru interpretāciju ir jākonstatē, ka ir piemērojamas Itālijas materiāltiesiskās tiesību normas, pamatojoties uz kurām valsts judikatūrā ir pieņemti daži nolēmumi par pieteikuma noraidīšanu vai nu tāpēc, ka tas ir nepieņemams (ja ir lūgta laulāto atšķiršana), vai nu tāpēc, ka tas ir pāragrs (ja ir lūgta laulības šķiršana bez iepriekšēja nolēmuma par laulāto atšķiršanu saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem), vai arī tāpēc, ka tas ir nepamatots, kā šajā strīdā, kurā pirmās instances tiesa atsauca gan uz apstākli, ka nav konstatēta iepriekšējā laulāto pušu atšķiršana, gan uz apstākli, ka minētā atšķiršana ir nepieņemama, jo Rumānijas tiesību aktos nav paredzēta laulāto atšķiršanas tiesvedība. Citiem vārdiem sakot, procesuālie šķēršļi, kas izriet no laulāto atšķiršanas tiesvedības regulējuma neesamības Rumānijas tiesību aktos, liek pieņemt procesuālus nolēmumus bez iespējas analizēt lietu pēc būtības.
- 27 Saskaņā ar minētās frāzes plašu interpretāciju, tādā nozīmē, ka tā iekļauj arī situācijas, kurās piemērojamie ārvalstu tiesību akti pieļauj laulības šķiršanu, bet ar ārkārtīgi ierobežojošiem nosacījumiem, kuri paredz obligātu laulāto atšķiršanas tiesvedību pirms laulības šķiršanas, tiesvedību kurai tiesas valsts tiesību aktos nav līdzvērtīgu procesuālo tiesību normu, ir jāpiemēro tiesas valsts tiesību akti, proti, Rumānijas tiesību akti, ņemot vērā, ka laulātie ir Rumānijas pilsoņi, kuri ir reģistrējuši laulību Rumānijā.
- 28 Tādējādi atkarībā no prasītās interpretācijas šajā strīdā tiks noteiktas piemērojamās materiāltiesiskās normas.
- 29 Iesniedzējtiesa ir pētījusi un nav konstatējusi Tiesas judikatūrā nevienu lietu par Regulas Nr. 1259/2010 10. panta interpretāciju.

V. Secinājumi. Procesuālie pasākumi

- 30 *Tribunalul* uzskata, ka spriedums apelācijas sūdzībā ir atkarīgs no interpretācijas, kuru Tiesa sniegs par iepriekš minēto tiesību problēmu.
- 31 Par nepieciešamību vērsties Tiesā, papildus nosacījumam, ka prejudiciālā tiesvedība ir nozīmīga to tiesību jautājumu atrisināšanai, kuri ir nepieciešami lietas izspriešanai, *Tribunalul* uzsver, ka Savienības tiesību norma, uz kuru ir atsauce prejudiciālajā jautājumā, vēl nav tikusi interpretēta **[oriģ. 7. lpp.]**, tāpēc šī tiesa nav atbrīvota no pienākuma ierosināt prejudiciālu tiesvedību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1963. gada 27. marts, [*Da Costa*, no 28 līdz 30/62, [EU:C:1963:6,] 75. punkts]).
- 32 *Tribunalul* uzskata, ka Savienības tiesību pareizā piemērošana aplūkojamajā gadījumā nav secināma tik acīmredzami, lai nerastos saprātīgas šaubas, un, attiecīgi, lai *Tribunalul* varētu neuzdot Tiesai jautājumu par Savienības tiesību interpretāciju, kas šai tiesai ir jāizskata (spriedums, *Intermodal Transports*, C-495/03, EU:C:2005:552, 37. punkts un tajā minētā judikatūra), un lemt, uzņemoties par to atbildību (spriedums, *Cilfit u.c.*, 283/81, EU:C:1982:335, 16. punkts). Tādēļ šajā strīdā nav piemērojama *acte clair* doktrīna.

- 33 Valsts pārsūdzību sistēmā spriedums, kas tiks pasludināts šajā strīdā, ir galīgs, tādēļ iepriekš minētajos apstākļos saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. panta trešo daļu *Tribunalul* ir jālūdz Tiesai interpretēt šajā tiesvedībā būtiskās Savienības tiesības.
- 34 [*omissis*: lēmums par tiesvedības apturēšanu]

AR ŠĀDU PAMATOJUMU

SASKAŅĀ AR LIKUMU

NOLEMJ:

Iesniegt Eiropas Savienības Tiesā lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par Regulas Nr. 1259/2010 10. panta, saskaņā ar kuru: “ja saskaņā ar 5. vai 8. pantu piemērojami tiesību akti neparedz laulības šķiršanu vai, pamatojoties uz dzimumu, nepiešķir vienam laulātajam vienlīdzīgu pieeju laulības šķiršanai vai laulāto atšķiršanai, piemēro tās valsts tiesību aktus, kurā atrodas tiesa”, interpretāciju tādā nozīmē, ka ir jāprecizē, vai frāze “saskaņā ar 5. vai 8. pantu piemērojami tiesību akti neparedz laulības šķiršanu”:

– ir interpretējama šauri, gramatiski, proti, vienīgi attiecībā uz situāciju, ja piemērojamajos ārvalstu tiesību aktos nav paredzēta nekāda laulības šķiršanas forma, vai arī tā ir interpretējama plaši, tādā nozīmē, ka tā iekļauj arī situāciju, kurā piemērojamajos ārvalstu tiesību aktos ir pieļauta laulības šķiršana, bet ar ārkārtīgi **[oriģ. 8. lpp.]** ierobežojošiem nosacījumiem, kuros ir paredzēta obligāta laulāto atšķiršanas tiesvedība pirms laulības šķiršanas, – tiesvedība kurai tiesas valsts tiesību aktos nav līdzvērtīgu procesuālo tiesību normu?

[..]

[..]

[*omissis*: procedūra un paraksti]